

L. Reventlow: Jeg vil sige et Par Ord til det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen). Han udtalte, at der var en fundamental Uenighed mellem det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen) og mig. Nu havde jeg troet, lige siden jeg kom ind i det Udvalg, som har behandlet denne Sag, at det fundamentale i den var Spørgsmaalet om Statens Overtagelse af Sukkerfabrikationen her i Danmark. Derfor har jeg, da jeg havde Ordet i Gaar, udtalt, at jeg i Kærnepunktet var fuldkommen enig med det ærede Medlem fra Kellerup, men at jeg i et Sidespørgsmaal var uenig med ham. Det er nu mærkeligt, at det ærede Medlem fra Horsens er kommen til at kalde Sidespørgsmaalet for det fundamentale. Naar det virkelig er det fundamentale, maa det ærede Medlem ogsaa være klar over, at han i det fundamentale er ganske uenig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og med det forrige Medlem fra Nykøbing F. (Valdemar Olsen), thi de have begge i denne Sag erklæret sig i Overensstemmelse med de Udtalelser, som jeg har fremsat.

Det var kun denne korte Bemærkning, jeg vilde gøre til det ærede Medlem, men jeg vil dog endnu have Lov til at sige et Par Ord om det ærede Medlems landøkonomiske Betragtninger, som jeg ser mig i Stand til at bedømme noget bedre, end jeg kan bedømme alt det andet, det ærede Medlem har sagt, thi jeg maa oprigtigt talt sige, at det løb en Del rundt i Hovedet paa mig. Det ærede Medlem drejede saadan omkring i forskellige Gader, at det var umuligt at følge ham, og jeg er vis paa, at ikke et eneste Medlem af Tinget har forstaaet Meningen af, hvad det ærede Medlem har sagt. Jeg ser, det ærede Medlem noterer og vil svare mig, og jeg skal med Fornøjelse høre paa det, men tvivler for øvrigt ikke om, at jeg alt ved, hvad Svaret vil gaa ud paa. Det ærede Medlems landøkonomiske Betragtninger vare meget forkerte, det var f. Eks. urigtigt, hvad han anførte om Omkostningerne ved Roedyrkingen, særlig om, hvor megen Kunstgødning vi brugte. Jeg ved ikke, hvorfra han har sine Oplysninger, somme Tider tager han fra Birck, somme Tider andetsteds fra, og saa kører

han det sammen i en Vælling og kommer her med det som Oplysninger, han erklærer for de eneste rigtige og det, vi alle skulle stole paa. Det, som det ærede Medlem anførte om Udgifterne til Kunstgødning, kan slaa til enkelte Steder, men mange Steder bruge vi for betydelig flere Penge Kunstgødning. Og Udgifterne til Jordens Bearbejdelse og Pasningen af Roerne ere langt større end de 70 Kr., som det ærede Medlem omtalte. Det samme er Tilfældet, naar det ærede Medlem tager noget ud af den Betænkning, som blev afgiven angaaende Forslag til Lov om udenlandske Arbejdere. Der anfører han noget, som det ligger mig særlig paa Sinde at protestere imod. Han anfører, at de polske Arbejdere tvinges til at arbejde 12 Timer om Dagen, og derfor faa de en Løn af saa og saa mange Øre kontant. Det ærede Medlem taler ikke om, at der foruden den kontante Betaling er — det staar anført i Betænkningen — en yderligere Betaling, og det ærede Medlem taler heller ikke om, at der i Slutningen af denne Betænkning staar, at de fleste Steder arbejde de fremmede Arbejdere det samme Timeantal, som de indfødte Folk arbejde paa Gaarden. Hvorfor er det ærede Medlem altid saauheldig, at han, naar han skal fremsætte saadanne fastslaaede Kendsgerninger, som der ikke kan siges noget imod, udelader de Ting, som forandre Sagen ganske betydeligt? Hvorfor glemmer han at anføre det, som gør hans Tal upaalidelige? Det ærede Medlem har det Uheld, at hans Hukommelse slaar ikke til, og derfor antyder han noget og udelader andet, som det netop kommer an paa. Jeg vil ønske, at det ærede Medlem i Fremtiden vil være noget mere nøjagtig med de Tal, han anfører, søge at være mere i Overensstemmelse med Virkeligheden, end han som oftest er. Hvorfor siger det ærede Medlem f. Eks., at det er de store Gaarde, som have Fordelen af Roedyrkingen, men at de smaa Husmænd ingen Fordel have deraf? Hvorfor i al Verden have saa de store Jorddyrkere et forholdsvis meget mindre Areal af deres Jord dyrket med Sukkerroer end de smaa Husmænd? Jeg kender Husmænd, som Aar efter Aar med tilstrækkelig Kunstgødning — de nøjes ikke med den Kunstgød-